

beregningerne kun er taget hensyn til prisstigningen indtil juli 1955, idet der herved sikres sammenlignelighed mellem beregningerne af udgifterne ved de to forslag.

For at lette beregningerne har man i det følgende først behandlet spørgsmålet om nedgangen i aldersrenteudgifterne som følge af forhøjelsen af tilgangsalderen og dernæst beregnet merudgifterne ved de under punkterne 1, 3 og 4 foran nævnte spørgsmål.

ad 2. Nedgangen i aldersrenteudgifterne som følge af forhøjelsen i tilgangsalderen.

Den foreslåede forhøjelse i tilgangsalderen til aldersrenten vil slå væsentligt hurtigere igennem end den — iøvrigt tilsvarende — forhøjelse efter socialministerens forslag. Besparelsen på aldersrenten vil således efter nogle års forløb være den samme efter de to forslag, men den vil i de første år være størst efter det her behandlede forslag.

Tags der — som ved de hidtidige beregninger — hensyn til, at en del af besparelsen vil blive opslugt af en merudgift til invaliderentemodtagere, der beholder deres invaliderente 2 år længere end nu, af en udgift til personer, der alligevel vil få aldersrente gennem dispensationsbestemmelsen, og endelig af, at nogle af de personer, der i fremtiden ikke vil få ret til aldersrente, vil søge hjælp efter forsørgsloven, kan nettoudgiftsnedgangen til aldersrente anslås således:

1957—58	—	mill. kr.
1958—59	9	—
1959—60	28	—
1960—61	40	—
1961—62	42	—
1962—63	43	—
1963—64	45	—

ad 1) Forhøjelsen af grundbeløbene.

Udgifterne ved den foreslåede forhøjelse af aldersrenten til det kommende antal aldersrentemodtagere (bortset fra tilgangen omtalt under 3) kan med ikrafttrædelsestidspunkt 1. oktober 1957 og under hensyntagen til pristalsreguleringen frem til juli 1955 for de første finansår anslås til følgende:

1957—58	42	mill. kr.
1958—59	86	—
1959—60	87	—
1960—61	89	—
1961—62	91	—
1962—63	95	—
1963—64	98	—

ad 3) Merudgifterne som følge af fradragsreglernes lempelse og stigningen i antallet af aldersrentemodtagere.

Forhøjelsen i det fradragsfri beløb er større end den forhøjelse, der vil blive resultatet af gennemførelsen af socialministerens forslag. Hertil kommer, at den indtægt, ved hvilken aldersrenten falder bort, vil blive påvirket i opadgående retning som følge af, at fradraget i indtægter udover det fradragsfri beløb skal finde sted med 48 pct., mens det efter de nuværende regler og efter det allerede forelagte forslag skal ske med 72 pct.

a. De nuværende aldersrentemodtagere.

Ud fra de ved tidligere beregninger anlagte forudsætninger om aldersrentemodtagernes fordeling efter egenindtægter og efter indtægtens art kan det skønnes, at merudgiften til forhøjede aldersrenter til de nuværende aldersrentemodtagere vil blive godt 20 mill. kr. årligt.

b. Udgiften til personer, der tidligere på grund af indtægtens størrelse ikke havde ret til aldersrente.

Merudgiften til aldersrente til denne gruppe af personer er skønnet efter socialministerens forslag at blive ca. 5 mill. kr. årligt. Under hensyn til, at lempelsen i fradragsreglerne og den rente, de pågældende vil kunne opnå efter det her omhandlede forslag, er større end efter det forelagte forslag, må det antages, at de årlige merudgifter vil blive ca. 7 mill. kr.

c. Aldersrente til personer, der også hidtil havde ret til at få rente, men ikke har søgt den.

Ved beregningen af udgiften til denne gruppe af personer er der efter socialministerens forslag skønnet at ville blive tale om en merudgift, der efter en kort overgangsperiode bliver ca. 20 mill. kr. årligt. Også i nærværende tilfælde må man regne med en merudgift til aldersrente som følge af en ekstraordinær tilgang af aldersrentemodtagere, men under hensyn til, at de, der ikke allerede søger aldersrente, ikke her vil komme i forbindelse med det offentlige gennem deres ansøgning om folkepension, må man antage, at den ekstraordinære tilgang i løbet af 6 års perioden vil blive noget mindre end efter socialministerens forslag. Det skønnes, at merudgiften efter en overgangsperiode bliver af størrelsesordenen 10 mill. kr.